

Prečastiti župni urad!

Zorinom na prošnjo o natančnejših podatkih smrti v Ribno pristojnega pešca-strelca Ivana Olifčiča sledeče s prošnjo, da se njegovim domačim objavi, koliko previdnost dovoljuje.

Iz Bovca skozi Čersico se po Štatenkem jarku pride v kotlino obdano od Javorčka, planine Golobar, Lipnika in Vršiča. Kotlina „Gol“ imenovana je dobila po vojaški lepi kapelici ime Kapellentäl. Za kapelico se vrste junakov gomile pod senco ne gostih dreves. V kapelici se je vršila božja služba, dokler jo niso močno preluknjale sovražne granate. Pokopavali so padle kurati Golobarškega, strojja in previdnosti ponoči.

Toraj iz te kotline vodi serpentina na nižji vrh „Vršiča“, ki je bil v naših rokah, dočim so trigonometričnega Vršiča Italjani obmetavali naše z ročnimi granatami. Naša in sovražna postojanka sta se tu v višavah približali na 14 korakov. Ko bi naš Vršič ne imel kaverne, kjer so dobili vojaki zavetje pred sovražnimi izstrelki vseh vrst, bi Vršiča naši ne bili mogli obdržati. V kavernah so kuhali, jedli, spali.

nekako najvarnejša postojanka v divizijskem območju je bila
zaripana brezskrbno stični 11. visokogorski kompaniji
2. strelskega polka, izbranim fantom slovenskega voja,
o katerih si slisal in ušl vsakega Ne-Slovenca le naj
laskavejšo pohvalo o slovenski čilavosti, slovenski
hrabrosti in zvestobi, o prej nemanem slovenskem velikem
patrijotizmu. Mi ga v kompaniji mora, ki bi mi 'tšič
ne bil pripel hrabrostne svetinje na junaške prsi.

— Moč te slavne kompanije je bil tudi padli
Ivan Olifčič iz Ribnega. Dal je življenje za domovino po
neprevidnosti enega lastnih tovaršev, kakor mi je stranopina
nadporočnik Vedernjak.

Bilo je 24. vinotoka pred drugo uro ponoči, ko
so fantje vsem možočin oboroženi ^{v kavarnah} čakali napovedi naskok
na ~~Haljina~~ ~~kavarn~~. Enemu izmed tovaršev se je
po neureči vnela ročna granata. V hipu mi vedel, kaj
naj č' njo napravi, v 4 sekundah se razleti. Tigel jo je pač
od sebe v kot, kjer mi bilo tovaršev, gotovo v mnenju, da bo
tako se najmanj nevarnosti. V kotu pa sta stali dve
ogromni železni cevi, napolnjeni z ekrazitom, orožje,
kojim so hoteli razstreliti del sovražnih utrdel.

Ekrazit se vname in z groznim pokom razbije ka,
verno. Mrtvo, mej njimi tudi Ivan Olifčič, je bilo
raztrgano na kosce.

Nekaj irkarnic (: Legitimationsblatti) smo našli.
So bi poramerne kosce zbrali in po trüdapolni in
deloma nevarni poti prenesli v stolino, ni' karkalo.
Vhod v koverno so zasili s skalovjem, pomlasti
pa se bo razidal. Blagosloveno je bilo naknadno.

Alko prec. zupni urad čeli še katerega pojasniti,
sem do 10. I. 18, na razpolago v Ljubljani, Vegove ul. 10,
kjer živam zaščüeni dopust.

Želim veselo praznike!

Z najodl. spoštovanjem

Straus
H

Ljubljana, 19. 12. 17.